

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.074 van 28 februari 2002
in de zaak A. 110.634/X-10.560.**

In zake : Filip DEWULF,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
 B. ROELANDTS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Visserij 157 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANCOIS,
kantoor houdende te 8790 WAREGEM,
Eertbruggestraat 10.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Filip DEWULF op 24 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 juni 2001 van de Vlaamse regering houdende stopzetting van een procedure voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan "Noordduinen", in de gemeente Koksijde, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 november 2001;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat Y. FRANCOIS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker sedert 1993 de camping "Noord-duinen" uitbaat, gelegen te Koksijde, Noordduinen 12, kadastraal bekend Sectie F, nrs. 423n en deel van de nrs. 466t3, 466v3 en 466w3; dat deze camping volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan Veurne-Westkust is gelegen, deels in recreatiegebied en deels in natuurgebied; dat van de 89 standplaatsen er 48 zijn gelegen in natuurgebied; dat verzoeker op 13 augustus 1996 van de administrateur-generaal voor toerisme een exploitatievergunning voor de camping heeft verkregen, waarbij de standplaatsen gelegen in het natuurgebied uitdrukkelijk werden uitgesloten; dat het beroep van verzoeker tegen deze beslissing bij de minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Technologie en Wetenschap bij besluit van 23 oktober 1996 werd verworpen; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van laatstgenoemd besluit werd verworpen bij arrest nr. 68.219 van 18 september 1997, en het beroep tot nietigverklaring bij arrest nr. 76.167 van 8 oktober 1998; dat in toepassing van artikel 188bis van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de provincieraad van West-Vlaanderen op 15 februari 2001 een "voorstel van ontwerp ruimtelijk uitvoeringsplan voor het te regulariseren zonevreemde deel van het terrein voor openluchtrecreatieve verblijven Noordduinen, Koksijde" heeft goedgekeurd; dat dit voorstel werd aangepast op grond van de opmerkingen van de Plenaire vergadering van 25 april 2001 betreffende genoemd voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan; dat de Vlaamse regering bij het bestreden besluit van 29 juni 2001 heeft beslist de procedure voor opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan "Noordduinen-Koksijde" stop te zetten;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker betoogt wat volgt :

"De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij.

Het nadeel dat de verzoekende partij ingevolge de tenuitvoerlegging van de onwettig te verklaren beslissing van de Vlaamse regering wordt berokkend, is ernstig en moeilijk te herstellen, nu - indien het RUP voor de betrokken camping niet wordt voortgezet - binnen 6 maanden voor de helft zal moeten worden gesloten (cfr. artikel 25, § 3 van het besluit van 25 februari 1995 van de Vlaamse regering) en dit nadat de verzoekende partij zeer recent - en met toelating van de bevoegde overheden - bijzonder zwaar heeft geïnvesteerd in de

modernisering van de camping, zo blijkt o.m. uit het opgenomen investeringskrediet t.b.v. 7.736.000 Bef. (stuk 5).

Onder meer in het licht van die financiële lasten is een camping met slechts 41 standplaatsen onleefbaar, feit dat door de provincieraad reeds werd onderkend (zie stuk 15, p. 6). Uit de voorgelegde boekhouding blijkt dat het totaal aantal vaste kosten op jaarbasis 2.499.207 Bef. bedraagt, terwijl 41 standplaatsen slechts een inkomen kan genereren van 1.762.100 fr. (voor de berekening zie stuk 26, 1^e bladzijde), hetgeen een jaarlijks verlies zou betekenen van om en bij de 750.000 fr. Het hoeft geen betoog dat indien de camping op 1 maart 2002 de helft van de standplaatsen dient te verwijderen, tot volledige sluiting van de camping zal moeten worden overgegaan en deze uitbating failliet zal worden verklaard.

In het licht van de zeer twijfelachtige weigeringsgronden die aan het bestreden besluit ten grondslag liggen en de kennelijke onredelijke en paradoxale houding van de Vlaamse regering (zie hoger), dreigt de verzoekende partij - wiens camping momenteel een voorbeeldexploitatie vormt en zich door toedoen van de inspanningen van de verzoekende partij perfect in de achterliggende groene omgeving heeft geïntegreerd (o.m. door aanzienlijke aanplantingen met streekeigen groen) - bijzonder zwaar te worden getroffen.

Enkel een schorsing van de tenuitvoerlegging van die onwettige beslissing zal/kan in deze omstandigheden een oplossing bieden, nu de verwerende partij tot intrekking van de bestreden beslissing kan overgaan. Ingevolge een intrekking kan de regering het ontwerp-RUP voor deze camping aldus opnieuw evalueren en opnieuw voorlopig vaststellen, zodat de termijnen bedoeld in artikel 25, § 2 van het voornoemde besluit van 25 februari 1995 alsnog in acht kunnen worden genomen en de opmaakprocedure kan worden voortgezet, zodat de einddatum van 1 maart 2002 niet op de camping van de verzoekende partij hoeft te worden toegepast.

Er is bijgevolg eveneens aan de tweede voorwaarde als bedoeld in artikel 17, § 2 van de Gecoördineerde wetten op de Raad van State voldaan";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt en verzoeker overigens ook niet beweert dat hij voor de inrichting en de exploitatie van de campingplaatsen welke volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan Veurne-Westkust zijn gelegen in natuurgebied, over de vereiste vergunningen beschikt; dat indien verzoeker thans voorhoudt dat de exploitatie van de 41 standplaatsen welke volgens de bestemmingsvoorschriften van hetzelfde gewestplan zijn gelegen in recreatiegebied "onleefbaar" is dit te wijten is aan verzoekers eigengereid handelen door investeringen te doen met het oog op de inrichting en de exploitatie van een aantal campingplaatsen zonder daartoe voorafgaandelijk over de vereiste vergunningen te beschikken; dat een zodanig nadeel niet kan worden aangenomen als een ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.